

До Дня пам'яті і примирення 8 травня 2015 р.

Конкурс
на кращій переклад на українську
відомої поеми канадського військового
Джона МкКре
"В полях Фландрії"

*за ініціативою
Українського інституту національної пам'яті
та Посольства Канади в Україні*

Журі:

Роман Вашук,
Посол Канади в Україні
(Канада)

Володимир Вятрович,
історик, директор Українського
інституту національної пам'яті (Україна)

Андрій Курков,
журналіст, письменник, сценарист
(Україна)

Дмитро Чистяк,
письменник, перекладач,
викладач Київського національного
університету ім. Т. Шевченка (Україна)

Оксана Смеречук,
перекладач (Канада)

LCOL John McCrae

In Flanders Fields

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

Оксана Самара
переможець конкурсу

1939-1945
**ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО**

В полях фламандських

*Автор: Джон МакКре
Переклад: Оксана Самара*

В полях фламандських квітне мак
Поміж хрестів – скорботний знак
По нас; а жайвір серед хмар
Нам шле свій спів – останній дар,
Ледь чутний тут крізь грім атак.
Бо ми, полегли в цих полях,
Ми, що кохали, нині – прах,
Жили – і прийняли удар
В полях фламандських.
Ідіть у бій, забувши страх,
Нам світоч випав з рук, відтак –
Вам підіймати цей тягар!
Якщо загасне віри жар –
Наш сон розвіється, як мак,
В полях фламандських...

Embassy of Canada
in Ukraine

CanEmbUkraine #UnitedForUkraine

Український інститут
національної пам'яті

Андрій Вашук

Поля фландрійські пам'ятають все:
І кров, й солдат спотворене лице,
поля ці кулями поорані з війни,
сьогодні ж маками розквітли всі вони.

Між рівними хрестів рядами
Гуляє вітер й в небі понад нами,
Почути можна жайворонка спів,
Що не порушує солдатських снів.
Їм сниться неба мирного блакить,
Коханням сповнена там кожна мить,
та це лиш сон, що швидко промайнув,
солдат той мертвий слави не здобув,
але залишив людству він один наказ:
Цю перемогу здобули ми всі для вас
Не буде спокою нам до тих пір,
Поки по всьому світу не настане мир

Мар'яна Себий

На полях фландрійських ...

На полях фландрійських розквітають маки
Поміж хрестів надгробних ряд за рядом,
Де місця бойової слави таврують пам'ятні знаки
І жайворонка пісню не чути геть за «градом».

Ми всі полягли там, хоча ще й недавно
Жили, і страждали, й купались в вечірній заграві,
Ми кохали й коханими були, а зараз...
Там спочили навіки, поля де фландрійські криваві.

Візьміть же з рук наших цей світоч свободи,
Сміливо борітесь і правду несіть у світі,
Не зрадьте віру предків, не втрачте нагоди,
Бо ми не спимо, хоча й маки колишуть вітри...

Валентина Приймак

Маки у Фландрії квітнуть по обрії.
Ми – під хрестами шикуємо ряд.
Волею Неба – мертві й хоробрі –
Жайвора чуємо в вирі гармат.

Мертві сьогодні.
А вчора ще, гарними,
Миких кохали, сонцем напоєні!
...Тут ми. Навічно. У полі, у Фландрії.
Квітнемо маками, ваші герої!

Ви з наших рук підніміть те знамено!
Бийтеся з ворогом, горді й хоробрі!
Духом не падайте, бо – не заснемо...
Пам'ять не зрадьте тих, поіменно,
Маків, що в Фландрії квітнуть по обрії!..

Ірина Загладько

В полях фландрійських маки зацвіли
Поміж хрестів, за рядом ряд,
Мов маркування; а в небі
Жайворів смілива пісня,
Ледь чутна понад зброєю внизу.

Ми – мертві. І лиш недавно ще
Жили, проймаючись ранковою й вечірньою зорею,
Любили ми й любили нас, і ось
Лягли в полях фландрійських.
Візьміть собі цю суперечку з ворогом:
Передаємо вам безсилями руками
Цей факел – він ваш, тримайте високо.
Якщо ж відвернетесь від нас, померлих,
Ми не заснемо й попри маків ріст
В полях фландрійських.

Олена Рудько

В полях Фландрійських квітне мак
Поміж хрестів. То наче знак:
Тут наше місце. В вишині
Співає птах дзвінкі пісні,
Та їх не чути в час атак.

Ми Мертві. Наче вчора, так
Життю раділи, сонцю... Як
Любили! Жити б ще. Та ні –
Ми в цих полях.

Наш бій із ворогом відтак
Тримайте ви. Крокуйте в такт
Ось факел наш. Несіть ясні
Ви віри нашої вогні,
Щоб ми спочили. Квітне мак
У цих полях.

Катерина Волошина

Наше місце у Фландрії. Там, де
квітнуть маки поміж рядами хрестів,
Де в небі жайворонка спів
Все ще лунає браво,
Не боючись рушниць катів.

Ми мертві. Тільки но жили
І милувались, як яскраво
Палає сонцем ввечері земля.
Були коханими й любили.
А зараз ми - це Фландрії поля.

Тепер настала ваша черга
Тримати смолоскип в руках.
Відважно й високо. Відтак,
долати впевнено цей шлях.
А ми залишимося маком червоним
квітнути на Фландрії полях.

Яна Костишин

"В полях Фландрії..."

В полях Фландрії мак зацвів
Серед численних тих хрестів,
Де зараз ми; а в небі синім,
Де мріяти ніхто не смів,
Луна веселий спів птахів.

Ми мертві вже, і дні пройшли,
Коли світанком ми жили,
І захід сонця провели,
Кохали і коханими були,
А зараз ми - в полях Фландрії...

Забудь про різні вражі сварки,
Даю тобі вогнем квітучий факел -
Собою будь, тримай його найвище.
А як забудеш нас - вітерець тобі насвище,
Що не спимо, хоча серця завмерли.
І лиш зростає мак в полях Фландрії...

Ксенія Тетеря

У Фландрії в полях ростуть розкішні маки.
Гойдає вітер їх пелюстки між рядів хрестів,
Щоб бачив кожен місце, де загинули солдати.
І жайвір, не побоюючись пострілу гармати,
У небо з піснею високо злетів.

Вже мертві ми. Всього лиш кілька днів тому
Вдихали вітер, мружились на сонці.
Кохали і були кохані всі,
А зараз мертві ми серед полів у маковій красі.

Твій зараз час зустріти ворога в бою,
Тобі я полум'я палких сердець передаю.
Відвагу й віру міцно ти тримай,
Бо, хто загинув у бою, все бачать з висоти – ти знай.
Ми не заснем серед полів
У маковій красі.

Оксана Соколик

В полях фландрійських

В полях фландрійських мак зацвів,
Де повно, ряд-у-ряд хрестів,
Це знак: ми тут; а в небесах
Бравує жайвір, крапка-птах.
Гармати стогнуть, рветься спів...

Ми вмерли. Тому кілька днів
Ми зір чекали, сонця, снів,
Любов пили. Тепер наш прах
В полях фландрійських.

Тож стіймо проти ворогів –
Із кволих рук ти підхопив
Наш смолоскип - здійми в руках.
Але не зрадь, бо вмерлих прах
Не спить... І знову мак зацвів
В полях фландрійських.

Максим Стратівський

У полях Фландрії

Розквітли маки на полях
Поміж хрестів на цвинтарях,
Де ми спочили. А над нами

Птахи співають до безтями,
Над втомленими у боях.

Ми вбиті, а лише на днях
Коханням марили у снах,
Додому прагнули, до мами...
Тепер - ми Вічними вогнями
Цвітем у Фландрії полях.

Ну що ж, віднині це ваш шлях:
Вогонь свободи у руках
Нести, щоб не загас віками!
А ми - кривавими квітками
Поміж хрестів на цвинтарях
Цвітем у Фландрії полях.

Олена Бєлкіна

У Фландрії полях

Кривавий маків цвіт між війнством хрестів
струмить, останній наш плацдарм стоїть за рядом ряд.
А в небі понад ним ста жайворонків спів,
Ледь чутний через грім чужих гармат чисельних.
Ми тут усі мерці. А щойно от жили,
і пили сонця схід, і чули вечори.
Кохали і коханими були...
А зараз лежимо у Фландрії полях.

Встань замість нас, ось ворог твій тепер,
І поклянись заслабим нам прийняти виклик цей,
Як клятви не дотримаєш, то знай
ми всі не поснемо, хоч кожен з нас помер!
Хоч маки кличуть нас у Фландрії полях.

Галина Синсока

На луках Фландрії

На луках Фландрії горять
червоні маки ряд у ряд,
де значать наш бліндаж хрести,
а жайвір пісню з висоти
вплітає в грім земних гармат.

Ми мертві.
Вчора сонця схід
і захід бачили - живі, кохані...
А тепер навік
лягли на луки Фландрії.

Вставай на герць тепер і ти:
з долонь ослаблих смолоскип
прийми і високо тримай,
як дане слово. Схибиш - знай,
що ковдру маків скинем ми
і встанемо з лук Фландрії.

Марія Дяків

Фландрійська рівнина маками квітне
Поміж хрестами рядочки привітні.
Де ми полягли – розцвіли. А в блакиті
Жайвір дзвенить хоробро і вперто –
І пісня його сильніша від смерті
Тут унизу, на фландрійській рівнині.
Ми вже мерці. А зовсім недавно
Світанкам раділи і вечірній росі
Щиро кохали і були кохані
тепер же навіки поснули усі
На фландрійській рівнині...

Вам естафета – триває війна!
Ось факел для вас із рук онімілих,
Ось заповіт, що ми шепотіли.
А нам запорука – лиш вірність одна,
Щоб спали ми, доки не прийде весна
І маки розквітнуть як військо єдине
Поміж хрестами,
на фландрійській рівнині.

Наталія Спольска-Томцьо

У Фландрії полях

Хвилює вітер червоні маки між хрестами,
Що тут стоять рядами за рядами,
А жайворонка спів у небесах,
Чергується зі сальвами гармат тут на землі
У Фландрії полях.

Ми ті, що полягли. Хоч кілька днів назад
Ми ще були живі, раділи сонцю,
Любили і люблені були... Ми тепер полягли
У Фландрії полях.

Продовжуй змаг наш! Знеможені передаєм
Наш смолоскип тобі. Неси його високо!
Якщо ти зрадиш наші сподівання,
Ми не заснемо між маками
У Фландрії полях.

Мирослав Запухляк

У Фландрії в полях зацвіли маки
Поміж хрестів, рядами знаки,
Спочинку нашого, а в небі зграй
Жайворонків співочий рай

Заледве чути їх під час атаки.
Тепер ми мертві. Кілька днів тому
Жили, світанок зустрічали, бачили зорю
Кохали і були коханими, а зараз лежимо
у Фландрії в полях!

Ставайте з ворогом в двобій без страху
Для вас кидаємо з останніх сил цей факел
Нехай освітлює ваш шлях уперто
Якщо ж ви зрадите нас мертвих
Не будемо ми спати, хоча й ростуть маки
У Фландрії в полях.

Олег Бедний

Фландрійським полем квітне мак
Серед хрестів, за рядом ряд,
Де ми лягли; а в вишині
Жайвори ллють свої пісні,
Не чути їх від канонад.

Ми Мертві. Ще в останніх днях
Жили, могли зорю вбачать,
Кохали, а тепер лягли
Фландрійським полем.

А битва далі буде йти:
Вам будьмо ми передавать
Той факел; вам його нести.
Не зрадьте нас, інакше ми
Не заснемо, хоч квітне мак
Фландрійським полем.

Ігор Великоіваненко

На фламандських полях маки рясно горять,
Де солдатські хрести у шерегах стоять –
Наш останній прихисток під небом чужим,
В ньому жайворон свій розсипа гучний спів,
Та не чути його через гуркіт гармат.

Нас немає в живих, а ще зовсім недавно
Ми жили, був світанок і сонце сідало,
Ми кохали, кохали і нас, а тепер ми – хрести
На фламандських полях!

Підхопіть нашу лють проти ворога злого,
Вам із рук, що послабли, віддати готові
Смолоскип: він вже ваш, він осяє ваш шлях,
Якщо ж зрадите тих, полягли хто в боях,
Серед маків квітучих нам не мати спокою
На фламандських полях...

Олександра Барак

Посеред Фландрії Ланів

Десь серед Фландрії ланів,
Поміж хрестів струнких рядів,
Мільйони макових голів до наших ніг припали.
Де ластівок чарівний спів, сплетіння ніжних голосів
Гармати перервали.

Нас вже нема, хоча живі ще в пам'яті ті дні коли
Ми сонцем милувались,
Ми вірили й кохали.
І серед Фландрії ланів ми впали.

З тремтячих рук прийміть наш бій,
Врятуйте славу поколінь.

І смолоскипом наших мрій
Осяйте тисячі творінь.
Землі коханої синів,
Що не побачуть більше снів
Посеред Фландрії ланів...

Юлія Ших

У полях Фландрії

В полях у Фландрії в цвітінні маки
Оточені хрестами, щоби за рядом ряд
Наша місцина далася взнаки, а там у небесах
Гасають жайворонки в сміливім цвіркотінні,
Хоч чутно їх заледве у збройних, там унизу, строях.

Ми - смерті людоповал, хоч між минулих днів, тих гряд,
Іще живали, ми сонця схід обряд пізнали,
Й сонця в заході пожар,
Кохали й любови взяли, вже спочиваємо підряд
У бездольних Фландрії полях.

Переїміть же цю вражду з противником,
З наших опалих, мерхлих ачи вмерлих рук метаєм
Сей смолоскип, щоби стримів аж там на висоті
Й не став подільником довіри, яку ввели мерці
Як вірности урвете шлях - не буде снів і привітаєм
Цвітіння маків у Фландрії полях.

Євгенія Переходько

У Фландрії в полях
Є маків цвіт у Фландрії, в полях
Поміж хрестів, поміж рядів
На знак того, що тут ми спочиваєм
Хоробрий спів пташок, високо в небі

Крізь постріли, лунає де-не-де
Ми ті Померлі, що не так давно
Відверто надихались сходом сонця
Жили й кохали, до безтями, навзаєм
Тепер ми тут в полях, у Фландрії, в полях

Із рук опущених прийміть - надії факел:
"Згине ворог"!

Він ваш, несіть його високо й гордо
Померлих віру не зганьбіть
Як не спочинемо, то маком проростемо
У Фландрії, в полях.

Ярка Богач

У Фландерських полях палає мак
Поміж хрести, за рядом знову ряд -
Він місце наше значить. В вишині,
Там жайворонків чуються пісні -
Шугають поміж постріли гармат.

Ми ті, що згинули. Лиш день назад
Жили, дивились, як встає зоря,
Любили, нас кохали... Полягли
У Фландерських полях.

Тепер це ваша з ворогом борня:
Кидає факел стомлена рука,
Щоб ви його високо піднесли.

Не смійте зрадить тих, що полягли.
Не спатимем, хоч паленіє мак
У Фландерських полях.

Анатолій Криловець

У фландрійських полях

Палає мак фландрійських піль
Поміж хрестами звідусіль.
Ми тут. А в синій вишині
Бравує жайвір, та пісні
Все глушить впертий скоростріл.

Ми вбиті. Як же мало днів,
Світанків, теплих вечорів
Любили!.. Нині ж ми в труні
Фландрійських піль.

На бій із недругом святий!
Віднині наш вогонь нести
Вже вам!.. А як із боротьби
Ви нам принесете ганьби,
Проснемось ми – й зашелестим
З фландрійських піль.

Ольга Дерюга

У полі Фландрії маки цвітуть.
Поміж хрестів, що рядами ідуть.
Так позначили місце для нас; ввишині
Співають птахи безтурботні пісні.
А нам колискову гармати гудуть.

Ми мертві. Невпинно хвилини крадуть
Ту мить де твоя ще здійснювалася груди.
Сни, світанки, кохання - наш дар війни
У полі Фландрії спочили у сні.

Коли наші руки бессильно впадуть,
Щоб вогонь боротьби ворогам незадуть,

Підніміть його вгору, несіть по землі
В ньому віра і голос тих хто нині німі,
Хоч і маки Фландрії навколо цвітуть,
Згасне - й нам не спочити у сні.

Сергій Шклода

У Фландрії полях

У Фландрії розквітли маки у полях
Поміж рядів й рядів хрестів,
Де всі ми полягли та де у неба вишині
Сміливих жайворонків спів
Не чути майже в звуках канонади.

Ми мертві всі. Лиш дні тому
Ми жили, зустрічали й проводжали сонце,
Любили і були любимі, а зараз полягли
У Фландрії полях.

До бою з ворогом вставайте
Із ослабілих наших рук підхоплюйте
Наш факел. Ваш тепер він, тримайте високо.
Не зрадьте наших сподівань, всіх хто загинув,
Бо ми не спочинем, де мак цвіте,
У Фландрії полях.

Анастасія Салюк

Колишуться маки в фламандських полях
Поміж хрестів, за рядом ряд,
Що позначають місце нам; а в небесах
Літають жайворонки, браві у піснях,
Заглушені гучним биттям гармат.

Ми – мертві. Кілька днів назад
Ми жили, бачили світанки і закат,
Кохали і були кохані, зараз полягли
У Фландрії полях.

Візьміть протистояння з ворогом:
Передаємо факел боротьби зі злом
Із рук, що падають; тримайте в вишині
Не вбийте віру в нас, чиї погасли дні,
Хоч маки зацвітуть, нам не забутись сном
У Фландрії полях.

Олексій Осіпов

На поле у Фландрії

На поле у Фландрії ряд в ряд,
Над маками, що майорять, -
Хрести, то - ми. Отак жеврів
Тоді тут жайворонків спів
По черзі з співом канонад.

Ми вбиті. Ми зазнали втрат:
Кохання, сонце, зорепад –
Все це — лишень відлуння снів
На поле у Фландрії.

Хто вірить в нас, не коїть зрад.
Посильте світоч наш стократ!
У битві проти ворогів
Не забувайте тих бійців,
Що вічно серед маків сплять
На поле у Фландрії.

На полі у Фландрії
(Варіант 2)

На полі у Фландрії майорять маки,
які оточують лави хрестів, що
позначають наші притулки.
А жайворонки сміливо співають,
ледь помітні у вишині, неначе
внизу знов гуркочуть вибухи.
Ми вбиті. Декілька днів тому ми жили,
відчували світанок, бачили
світ вечірньої зорі,
кохали та були коханими,
таж наразі спимо на поле у Фландрії
Не припиняйте нашу боротьбу,
підхопіть факел, що випав з наших
рук, та високо його підійміть.
Якщо Ви зневіритесь в нас
ми не зможемо спокійно спати серед
маків що квітнуть на поле у Фландрії.

Григорій Стопчанський

На Фландрійських полях вітер маки колише,
що ростуть між рядами забутих хрестів ,
там де нас поховали, де у небі все вище
чути жайворів спів,
що летять над боями червоних полів .

Ми мертві вже, в землі спочили ,
а ще не так давно із вами жили,
заходом сонця милувались, кохані були
і самі любили.

Сира земля тепер наш дім,
у надрах Фландрії лежим.

Настала ваша черга йти у бій
Заради тих , хто тут поліг

Несіть наш факел віри і надій
Щоб кожен з тих, хто смертю зліг
спокійно серед маків спати міг.

Павло Браницький

ЧЕРВОНІЙ МАК

У степу, де впав козак
Вкрив траву червоний мак
І вбралась у білий цвіт калина.
Сине небо у зірках
Розстелив Чумацький шлях
І вклонилаь козаку Україна.
У жорстокому бою
Боронив він честь свою
І жадав своїй землі кращу долю
Щоб у рідному краю
Кожен жив як у раю
Здобував козак всім нам волю

Мак червоний зацвіте
В небі сонечко зійде
І з волошками сплетуть вишиванку
У зеленому гаї
Жайворонки й солов`ї
Заспівають козаку колисанку

Том Сойєр

На полях Фландрії гойдаються маки
Серед хрестів, які стоять за рядом ряд,
Відзначаючи місце, де ми лежимо. А в небі
Літають ластівки, хоробро щебечучи,
Заглушувані громом гармат на землі.

Ми Мертві. Не так давно
Ми жили, бачили світанки, палаючі заходи сонця,
Любили і були улюблені, а тепер ми
Лежимо на полях Фландрії.

Прийміть з наших рук
Факел боротьби з ворогом,
Він ваш, тримайте його високо.
Якщо ви упустите нашу віру, - тих, хто загинув,
Ми не зможемо спати, хоча маки ростуть
На полях Фландрії.

Олександра Сімкіна

Аліє мак, фландрійський, степовий,
Шикуючи крижі у хресний ряд
Та вказуючи місце, неживий
Де я з братами. Обрій бойовий:
Полива неба, жайворочин спів
Та смерч від громовиці канонад.
Полеглі ми. Проте ж колись жили,
Коханими були та зустрічали
Народження й в смерті сполох дня.
Всім серцем ми любили і кохали. Тепер спочили
В Фландрії полях.

Ось полум'я із ворогом війни.
Візьміть його до рук, воно приборкане і щире,
Нехай як прапор перемоги майорить.
Даруючи нам шану, честь і віру.
Не втрачьте спрагу з лихом воювати,
Щоб мали спокій ми
Під коврою з фландрійських маків спати...

Людмила Сімкіна

На Фландрії полях, де повесні
Колишуться, цвітуть, буяють маки,
Стоять хрести. Згуртовані, тісні.
Там ми лежим - знекровлені вояки.

Чи спокій є? У мирних небесах
Лиш ластівки повинні щебетать.
Ми ж відчуваєм гуркіт канонад:
Стріляють з тих, ворожих нам, гармат.

Нас вже нема... З нас випили життя.
Не так давно кохались і сміялись,
І сонячним світанкам посміхались.
І радо зустрічали вечір дня.

І ось тепер, без каяття лежим
На Фландрії полях... А вам, живим,
Заповідаєм символ боротьби палаючий
Із наших рук тримати,
І високо, і гордо підіймати.
Не зрадьте віру, щиру і святу,
Щоб зло у бороні перемагати.
І ось тоді, в солдатських вічних снах,
Ми зможем спати
В квітучих цих полях.
У Фландрії полях...

Дмитро Дроздовський

На Фландрії полях

На Фландрії полях розквітли маки
Поміж хрестів, із ряду в ряд, мов знаки,
Що тут спочили ми довічно, тут наш прах;
Хоробрі жайвори співають в небесах,

Заглушені гарматами, бідаки.
Ми мертвяки. Ген нещодавно
Стрічали схід і захід сонця справно,
Кохали й, люблені, знайшли останній шлях
На Фландрії полях.
Із ворогом борітесь, небораки,
Для вас тепер цей смолоскип звитяги,
Він ваш, відчуйте лет і перемоги смак,
А тільки випустите з рук наш знак,
Не спатимем, убиті; квітнуть маки
На Фландрії полях.

На Фландрії полях
(варіант №2)

На Фландрії полях розквітли маки
Поміж хрестів, із ряду в ряд, мов віщі знаки,
Що тут спочили ми довічно, тут наш прах;
Хоробрі жайвори співають в небесах,
Заглушені гарматами, бідаки.

Ми мертвяки. Ген нещодавно
Стрічали схід і захід сонця справно,
Кохали й, люблені, злягли навспак на шлях
На нескінченних Фландрії полях.

Із ворогом борітесь, небораки,
Для вас тепер цей смолоскип звитяги,
Він ваш, беріть, відчуйте лету смак,
А тільки випустите з рук наш знак,
Не спатимем, убиті; квітнуть маки
На нескінченних Фландрії полях.

Вікторія Черняхівська

В полях фландрійських квітнуть маки
Поміж рядів хрестів, як знаки,

Що ми тут є. У вишині
Ледь чутні жайворів пісні
Посеред пострілів вояків.

Ми – мертві. Нещодавно так
Ми мали все: життя, світанки,
Коханок – нині ж ми одні
В полях фландрійських.
Тепер ваш час іти в атаку,
Тримайте високо наш факел,
Вже вам нести його в вогні.
Якщо нас зрадите в борні,
Ми не заснемо, хоч і квітнуть маки
В полях фландрійських.

Єгорій Лазарок

У полях Фландрії

У полях Фландрії, кривавий маків цвіт,
між війнством хрестів, стоячих ряд за рядом,
Останній наш плацдарм; а в небі понад ним,
Жайворонків все ще сміливий спів,
Ледь чутний через чисельний грім гармат.

Ми тут усі мерці. А щойно ми жили,
і відчували схід, і бачили заграву.
Кохали, і коханими були,
а зараз лежимо, де маків цвіт кривавий.

Встань замість нас, ось ворог твій тепер,
І ми даєм тобі у руки факел; він ваш,
тримайте високо його.
Якщо не втримаєте віру нашу,
всі, хто згинув, ми не поснемо,
Де цвіт кривавий маків.

Анастасія Адамант

На фландрійських полях скрізь маки цвітуть
Між хрестів, що стоять ряд у ряд.
Це наше місце — спочинок знайшли ми свій тут.
У небі жайвори безстрашно ввись летять,
І їхній спів крізь постріли ледь чути.
Ми всі — мреці. Але не так іще давно
Жили ми, бачили світанки й захід сонця,
Любили і були коханими, та зараз лежимо
На полях Фландрії.

Не припиняйте ні на мить боротьбу з ворогами.
Своїми, вже безсильними руками,
ми факел вам віддаємо
Він — ваш. Тримайте високо його над головами.
Якщо ви зрадите нас, тих хто помирає,
не знайдемо ми вічного спочинку,
однаке маками проростемо
На полях Фландрії.

Оксана Захарія

На Фландрії полях рядками
Квітнуть маки поміж хрестами,
Що ними нам відведено місця.
А в небі – жайвороння пісня лине,
Воно сміливо ще співає на льоту,
Та серед гулу від гармат внизу ледь чути пісню ту.

Ми – ті, що мертві вже.
Хоч кілька днів тому ми ще жили:
Світанок нюхом чули,
Заграву ввечері побачити могли,
Кохали і коханими були, а зараз -
На Фландрії полях злягли.

Продовжте після нас з противником двобій,
Із рук, що покидають сили,
до ваших віддаємо смолоскип –
Він ваш, щоб високо носили.
Якщо ж відступите від нас, від тих, хто гине,
Ми сну не знатимемо, хоча мак собі й цвістиме
На Фландрії полях.

Тетяна Антонюк

У Фландрії, в полях - буяння маків
поміж хрестів, де, ряд-у-ряд,
наш прах спочив; де, поміж канонад
гарматних, ледь чути жайворів
хоробрий спів.

А ми – мерці. Не так давно
Ми жили, нас кохали, ми кохали,
схід сонця та зорю вечірню споглядали,
а зараз лежимо у Фландрії, в полях.

Настав ваш час для битви з силою вражою:
передаєм тобі ослаблою рукою
цей смолоскип борні;
тримай його чимдуж та високо неси.
Якщо ж ти зрадиш нас, полеглих у бою,
Дух наш не знайде спокою, хоча і зацвітуть
червоні маки у Фландрії, в полях.

Марія Мирошниченко

В полях фландрійських червоніють маки,
Між тих хрестів пістріявлють рядами,
Що позначають, де поховані солдати.
А жайворонки в небі понад нами
Співають. Та їх глушать автомати.

Сьогодні ми загинули, а лиш вчора
Кохали ми й коханими були,
Стрічали дні і рахували зорі,
Тепер в полях фландрійських полягли.
Із ворогом вступаєте в бій сміливо -
З безсилих рук прийміть наш смолоскип
Й високо з гордістю його несіть.
Ідіть вперед і не втрачайте віри,
Щоб ми в полях фландрійських серед маків
У спокої могли спочити.

**Софія Бойніцкая
та Ярослава Кириченко**

На полях Фландрії, де маки цвітуть,
Там хрести ряд за рядом все вище і вище ростуть.
В те місце, де ми лежимо, залітають птахи,
В небі співають, літаючи.
Та не почути нам це, бо гармати гримлять.
Ми мертві! А зовсім недавно жили,
Ми в хмарах літали, та промені сонця зайшли.
Ми кохали, кохали нас.
А тепер ми тут полягли.
Так прийміть з наших рук цей вогонь боротьби,
Не згасіть і почуйте ви наші мольби,
Бо спати спокійно не зможемо ми, а маки
Ростуть на полях Фландрії.

Аліна Льошина

Поля у Фландрії, тут маки шелестять
Між хрестами, де на ряді ряд
Нам позначено місце навек, в небі на льоту
Щебечуть жайворонки сміливо пісню ту.
Вона ледь чутна серед грамат,
Що внизу гримлять.
Ми всі мертві. І ми жили,

Ми жили, зустрічали світанок і захід
Улюбленими любили, але тепер лежимо
В полях Фландрії.

Піднімайтесь і ви на бій з ворогом,
З ослаблених рук вам тепер віддаємо
Факел, він – ваш, тримайте його високо.
Якщо віру залишити, ми повік не заснемо
Там, де маки ростуть на полях Фландрії.

Кристина Бута

У Фландрії серед полів
Розквітли маки між хрестів,
Де ми спимо. А уві сні
Крізь рев гармат, крізь гул війни
Нам чутно жайворонка спів.

Ми мертві. А ще мить тому
Раділи сонцю, ночі й дню,
Ми жили!... Нині ж полягли
Серед полів.

З рук наших смолоскип прийміть
Й тепер вже ви у бій ідіть,
Хай щезнуть наші вороги,
А доти не спочинем ми,
Хоч будуть маки червоніть
Серед полів.

Яна Горороко

Поля Фландрійські маки розтинають
Крізь біль хрестів, що шлях наш завершають.
І над хрестів рядами, в небі, -
Зухвалий жайворонка щебет,
Та пісня ця у пострілах згасає.

Ось ми і стали прахом. Ще лунає
Кохання шепіт, серце спогад крає,
Та залишаєм замість себе
Поля Фландрійські.

Ми битву нашу вам заповідаєм.
В руках живих хай високо палає
Її вогонь. Не зрадьте себе.
Не зрадьте нас, бо серед стебел
Червоних маків стогін, а не сон, сховають
Поля Фландрійські.

Наталья Лобаз

На нивах Фландрії квітують маки
Поміж ряди хрестів, мов знаки
Тих місць, де лежимо. А в небі
Над нами ластівок сміливий щербіт,
Ледь чутний через грім гармат.
Ми Мертві. Хоч ще вчора зранку
Ми жили, тішились світанком,
Любили ми і нас. Тепер ми мертві
На нивах Фландрії.
Візьміть же з рук холодних факел:
Хай вас на ворога в атаки
Веде; нехай горить до неба.
Як згасне ж те, за що ми вмерли
Ми не заснем, хоч квітнуть маки
На нивах Фландрії.

Євген Красов

Мак Фландрійськими полями шелестів -
Рядок за рядом, між хрестів
Позначив нас; а в небесах -

Спів жайворів сміливо зависа,
Майже не чутний посеред боїв.

Ми - мертві. Ще кілька днів тому
Були живі, упали долілиць в заграву
Ті, хто кохав і хто коханий був - лягли
Фландрійськими полями.

Підтримай нашу битву з ворогами:
Візьми, не в силах вже тримать руками
Той світоч; він зараз ваш - несіть високо,
І клятву не поруште перед тим, хто у землі глибоко,
Бо постамо! Хоч мак цвіте роками
Фландрійськими полями.

Вікторія Милейко

У Фландрії серед полів
Розквітли маки. Між хрестів
Там ми спимо. В цім вічнім сні
Крізь рев гармат, крізь гул війни
Ледь чуєм жайворонків спів.

Ми мертві. А в недавні дні,
Кохали, дихали, жили,
Раділи сонцю... Й ось тепер
Ми серед маків полягли.

Тепер ви стійте у строях,
Долайте ворога в боях!
Ми факел вам передали -
Завершіть, що ми почали,
Й тоді побачим мирні сні
В криваво-макових полях.

Борис Клименко

Буяє мак; під ними вряд
Ми лежимо; а в небо спів
Хоробрих жайворів злетів, -
Ледь чутний в гуркоті гармат.

Ми – Мертві. Щойно кожний жив,
Кохався, сонця світ любив, -
Тепер усім нам тут лежать:
В полях Фландрійських.
В бою нас ворог не скорив:
Здійміть наш світоч догори.
Не випустіть свободи знак:
Як через зраду він згорить -
Не поснемо, бо квітне мак
В полях Фландрійських.

Анастасія Дядюк

Фландрійські маки майорять криваві та густі,
А серед них хрестів ряди - їх краю не знайти.
В полях де всі ми полягли, відлунням в вишині,
Хоробрих ластівок сумні розносяться пісні.
Та нам тих пісень не почуть, нам спокою нема:
Гармат пекельних грізний гул у вічності луна.

Ми всі померли - згаснув слід.
А наче вчора, лиш за мить:
Раділи, плекали любов, вітали сонця схід.
Так тішились своїм життям неначе те дитя
Тепер же мертві у поля лягли, як в небуття.

Живі, прийміть з холодних рук вогонь, що не згасить
Гарячим факелом несіть високо - не зганьбіть.
Не полишайте боротьби, хоч був би й легший шлях,

Бо у зневірі мертвим не засунуть,
Хоч маки рясно так цвітуть у Фландрії полях...

Оксана Березіна

У Фландрії полях рясніє мак,
Там, де хрести шикуються рядами;
І чуто, як подекуди над нами
У небесах співа завзято птах,
Коли притишують свій рев гармати.
Настала Смерть. А день тому лишень,
Ми тішились коханням навзаєм,
Схід-захід сонця палко відчували. Тепер - в землі,
У Фландрії полях.

Приймайте виклик ворогів,
В нас руки слабшають, візьміть
Цей смолоскип - тепер він ваш,
Ви справу нашу не зганьбіть,
Бо не приспить нас навіть мак
У Фландрії полях.

Валентина Євсєєва

Фландрія. Поле. Квітнуть маки.
Хрести, хрести усе рядками,
Знак, що ми тут.
В небі над нами
Літає жайвір і співає
Та ледве чуто, бо стріляють.
Ми неживі, хоча ще вчора
Були під сонцем неозорим
Кохані, люблячі, а нині
На полях Фландрії сповиті.
Тепер Ви з ворогом змагайтесь:
На довгу пам'ять залишаєм

Вам Факел.
Високо тримайте
І просим – нас не забувайте,
Інакше довго квітнуть макам
У Фландрії.

Поліна Кожушна

В полях у Фландрії

В полях у Фландрії усюди мак тріпоче
Поміж хрестів, що йдуть за рядом ряд,
Тут прихисток знайшли ми; і співоче
Птахи виводять в небесах пісенний сад,
Внизу нечутний серед вибухів гранат.
Нехай ми мертві зараз. Учора ще жили,
Раділи, споглядали і сонце відчували,
А більш за все кохали, тепер же полягли
В полях у Фландрії.
Цей бій запеклий з ворогом продовжте,
Бо сили наші на межі – тож віддаєм отак
Цей факел боротьби; ви ж високо тримайте,
Як ні, то краще нас, померлих, зрадьте,
Бо так вже не заснути нам, хоч навіть як,
В полях у Фландрії цвістиме мак.

Анастасія Руссу

В полях Фландрії квітне мак
Поміж хрестами, ряд у ряд,
Де ми; і поміж хмар
Співає жайвір, мов кобзар.
Не чути пісні з-за гармат.
Ми – Мертвеці.
Не так давно Ми жили, й сонце в нас жило,
Кохали ми і нас...

Та ось – В полях Фландрії.
Прийміть наш бій: із наших рук
Візьміть вогонь – сердець наш стук;
Здійміть високо, над голів.
І не прощайте тих, хто вбив,
Бо не заснем, хоч мак росте

В полях Фландрії.
(варіант № 2)

Жевріють маки у полях
Хрести сплітаючи у шлях,
Де лежимо ми.
В небесах Співає вічну пісню птах...
Не чуть її – лиш постріли та прах.
Ми – Мертві. Відгуло життя,
Скотилось сонце в вічність.
Я Кохав й мене... Та лежимо
В полях Фландрії.
Прийміть наш смолоскип – наш бій
Із ворогом. Він ще живий!
Здійміть над голови. Тепер
Не зрадьте нас – тих, хто помер.
Бо не заснем, хоч квітне мак

В полях Фландрії
(варіант №3)

В фландрійським полі мак горить.
Хрести стоять – і він стоїть,
Як воїн. Як стояли ми.
А в небі – спів птахів... та ні,
Не чуть за гуркотом війни.
Ми знаєм смерть.
Ми – Мертві.
Ми Жили під сонцем, між людьми,
Любили.... А тепер лежим

В фландрійськiм полі.
Продовжте бій, що після нас
Лишився. І, щоб не загас,
Передаємо наш вогонь.
Як зрадите – не прийде сон
До нас, хоча жевріє мак
В фландрійськiм полі.

Сергій Трінчук

В Фландрійських полях маки стоять
Серед хрестів, ряд у ряд
Місця відзначає де хлопці лежать
Так само там птахи у небі дзвенять
Нечутні серед розривів гармат
З рук мертвих падає стяг
Тримайте його тепер він ваш!
Ми ті хто загинули ніби в сей час
Ми жили колись і бачили сонце в той час
Кохали близьких, кохали і нас

В Фландрійських полях лежемо ми сей час
Не зрадьте нашої віри у вас|
Бо сна нам не буде в майбутніх часах|
Хоч маки стоятимуть й далі в полях|

Надія Трінчук

В поля у Фландрії колишуться маки
Між хрестами, ряд у ряд,
Де позначають вони місця; а у небі
Жайворонки, як тоді, зухвало дзеньчать
Не чутні серед розривів гармат.
Ми ті хто загинули. Нещодавно
Ми жили, зустрічали світанок,
милувалися заходом сонця,

Нас кохали, ми кохали у відповідь,
але тепер ми лежимо
В полях у Фландрії.
Боріться з ворогом за нас:
Передаємо вам смолоскип;
Він ваш, тримайте його міцно.
Але не зрадьте віри в нас
Бо не заснемо ми,
хоч маки й колишуться в полях у Фландрії.

Ірен Чеканівська Павлюк

У полі Фландрії

У Фландрії завітнув мак
Поміж хрестами на полях,
А в небесах усіх часів хоробрий жайворонка спів –
Ледь чутний він на тлі атак.
Ми мертві. Хоч учора ще
Ми жили й відчували щем,
Любов, та лежимо тепер
У полі Фландрії.
Завершіть битву цю за нас.
З ослаблих рук, щоби не згас,
Цей факел піднесіть уверх.
Як віру зрадите - відтак
Не буде сну, хоч квітне мак
У полі Фландрії.

Ірина Кринична

В полях фландрійських (варіант № 1)

В полях фландрійських квітнуть маки
Там, де ряди хрестів – ознака
Притулку нашого.

В етер Летить спів жайворів, тепер
Ледь чутний, бо ревуть гармати.
Ми – Мертві. Щойно ми кохали,
Стрічали сонце й проводжали,
Жили, та подих наш завмер
В полях фландрійських.
Вам спір із ворогом скінчати
Та з рук знесилених прийняти
Наш факел. Ваш він відтепер.
Як зрадите тих, хто помер,
Нам не спочить, хоч квітнуть маки
В полях фландрійських.

В полях фландрійських
(варіант № 2)

В полях фландрійських маки розквітають
Й хрести над нами ряд у ряд стоять.
Ледь чутно в небі жайвори співають,
Бо знов гармати почали стрілять.
Ми – Мертві. Але й в нас життя буяло,
Кохали ми й коханими були,
І сонце проводжали й зустрічали,
Тепер усі у землю полягли
В полях фландрійських.
Спір давній з ворогом на вас лишаєм:
Наш факел вам підняти доручаєм,
Несіть його високо відтепер.
Якщо ж ви зрадите тих, хто помер,
Нам не спочить, хоч маки розквітають
В полях фландрійських.

В полях фландрійських
(варіант № 3)

В полях фландрійських червоніють маки
Поміж хрестів рядами, то ознака,

Що наше місце – там.
В височині
Сміливі жайвори виспівують пісні
Ледь чутні, бо внизу ревуть гармати.
Ми – Мертві.
Довелось і нам кохати,
І сонце зустрічати й проводити,
Й життю радіть, та ми скінчили дні
В полях фландрійських.
Час вам на прю із ворогом ставати
Та з рук знесилених наш смолоскип прийняти
У руки ваші, вірні та міцні.
А зрадите полеглих у борні –
Не спати нам, хоча бувають маки
В полях фландрійських.

В полях фландрійських
(варіант № 4)

В полях фландрійських маки червоніють
Там, де хрести рядами бовваніють
Над місцем нашим. А в височині
Сміливі жайвори виспівують пісні
Ледь чутно, бо гармати шаленіють.
Ми – Мертві. Нещодавно, молодії,
Жили, кохали та плекали мрії,
Стрічали сонце, та скінчили дні
В полях фландрійських.
У спорі з ворогом на вас тепер надія:
Вам доручить наш факел ми волієм,
Із рук знесилених прийміть його в міцні
А зрадите полеглих у борні –
Нам не спочить, хоч маки пломеніють
В полях фландрійських.

Іван Антонів

У полях Фландрії маки продувають
Поміж хрестами, ряд за рядом,
Які означають наші місця; а у небі
Жайворонки, як і раніше, сміливо співають, літають
Ледве їх чути серед нижних гармат.
Ми є Померлі. Короткі дні тому

Ми жили, відчували світанок,
бачили заходного світіння,
Любили та були улюблені,
а тепер ми лежимо
У полях Фландрії.
Підбиріть нашу сварку з противником:

До вас від падіння руки ми кидаємо
Смолоскип; бути вашим тримати його високим.
Якщо ви віроломні з нами, хто умирають
Ми не будемо спати, хоча маки ростуть
У полях Фландрії.

Марія Воробйова

У Фландрії полях

У Фландрії полях, де маків ніжних дім,
Останній наш притул між безлічі хрестів.
А в небі, крізь гармат чисельних грім,
Ледь чутний лине жайворонів спів.

Тепер ми мертві. Щойно ми жили,
Світанок, захід сонця не змінились.
Кохали ми, коханими були...
І ось у Фландрії полях навік лишились.

Стань замість нас, ось ворог твій. Бери,
Із рук ослаблих світоч цей прийми.
Заприсягнись тримати високо,
Мов слово, що живе в мерцях!
Як не дотримасш - ми всі не поснемо,
Сповиті маками у Фландрії полях.

Дмитро Шостак

В полях фламандських

В полях фламандських мають маки
Межи хрестів — це знаки, знаки
Могилок наших, а над нами
Бравують жайвори піснями,
Ледь чутними крізь рев атаки.

Померли ми. Та ще ж учора
Жили, стрічали сонце й зорі,
Кохання знали, й нагло впали
В полях фламандських.
Тепер за нас іди до бою:
Даємо кволою рукою
Наш смолоскип — неси високо,
Не зрадь полеглих. Ми глибоко
Під маками, та без покою
В полях фламандських.

Чернишенко Володимир

Ген маки Фландрії цвітуть
Поміж хрестів, що стережуть
Могили наші. Онде птах
Заводить пісню в небесах,
Та з-під землі її не чує.

Ми мертві, та не в тому суть –
Бо ми жили, як всі живуть,
А нині втрачені в полях
У Фландрії.

На тебе битви наші ждуть,
Із мертвих рук прийми у путь
Ліхтар. Неси його, мов стяг.
Ми не заснемо, раптом страх
Зупинить. Маки хай ростуть
У Фландрії.

Світлана Зайцева

Між Фландрії полів голубить маки вітер
Алеями хрестів, сколисуючи нас.
Спливають в небі жайворові співи,
Скресаючи осонням повз гармат.

Вже мертві ми, хоч дні до того,
Життю раділи, вранішній зорі,
Любов шукали в місячних дорогах,
Та лежимо між Фландрії полів.

З заслаблених наших рук
В час темний, безнадійний
Прийміть звияжний стяг,
Здолайте ворогів,
Щоб спокій ми знайшли
В багрянні маківинні,
Що розсипає вітер
Між Фландрії полів.

